

Beeld/spraak

Herman RICOUR / Jozefien VAN HUFFEL

BOORTMEERBEEK | Er is de stamgaste die elke dag binnenrolt op hetzelfde uur. Er zijn de bewoners die enkel per vier aanschuiven, om te wiezen of te rikken. Er zijn de vrijwilligers achter de toog. En er is Maria. Meestal is het beeld zorgzaam opgeborgen, af en toe is het te gast. De cafetaria wordt kerk dan, hier in woonzorgcentrum De Ravestein in Hever bij Boortmeerbeek. Meer dan Maria, een doek, een kaars en brood is daar niet voor nodig. Op de mensen na, de stamgasten en bewoners die Kerk zijn zonder toren.

LEZERSBRIEVEN

Reageren op artikelen in deze krant? U kan schrijven of mailen (met vermelding van uw naam en adres) naar: **KERK & leven**, Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen of lezersbrieven@kerknet.be

Geloof versterken

KERK & leven, 17 DECEMBER 2014

Ik ben het volkomen eens met de reactie van lezer Mark Deweerdt. In die zin kijk ik nieuwsgierig uit naar de nieuwe rubriek ter vervanging van *Vraag het aan Theo*. Ik zou graag wat meer lezen over geloofspunten die rechtstreeks op de Bijbel zijn gebaseerd, ten einde het geloof en de hoop van de lezers sterker te maken.

In de kleinste Bijbel, het *Onze-vader*, bidden we „Uw Rijk kome” en „Uw wil geschiede op aarde als in de hemel”. Over de opstanding van de doden zei Jezus: „Het uur komt dat allen in de herinneringsgraven te voorschijn zullen komen”. En ook: „Hij, Christus, zal een Koninkrijk oprichten en alle andere tenietdoen.” Door Gods wil op aarde zal de hele schepping tot een paradijs uitgroeien en, zoals Gods Woord ons verzekert: „De dood zal niet meer zijn.” Christus, onze terechte verlosser, heeft zijn volmaakte leven gegeven om onze overgeërfde onvolmaakt-heden teniet te doen en de hoop op een blijvende vrede voor de

mensheid in vervulling te doen gaan.

Veel zoekende en twijfelende mensen – al dan niet gelovig – kunnen dankzij de heldere en begrijpbare Bijbelse boodschappen, een hoopvolle toekomst tegemoet zien. Het tanende geloof is volgens mij ook het gevolg van dikwijls ‘mistige’ en tegenstrijdige uitspraken van kerkleiders. Dat ‘mensenwerk’ staat in schril contrast met Christus’ eenvoudige en begrijpbare uitspraken. Gelukkig de mens die troost kan putten uit zijn geloof! „Het geloof is de vaste grond voor wat wij hopen”, lezen we in Hebréeën 11, 1.

Pierre MAERTENS, De Klinge

Kaakslag

KERK & leven, 26 NOVEMBER 2014

Wouter Van Bellingen heeft het in zijn opiniebijdrage over Sinterklaas en Zwarte Piet in *En wat denkt u?* over „diep liggende spanningen”. Hij betreurt bovendien dat Vlaamse tradities hier te lande „op een witte leest geschoeid blijven”.

Hier begeeft de schrijver zich evenwel op glad ijs en vult hij het rijtje aasgieren van journalisten aan, om goed menende Vlamingen tegen zich in het harnas te jagen. Vervolgens lijkt heel zijn betoog aan een typisch gebrek aan inlevingsvermogen. Hij grijpt een traditioneel kinderfeest aan om kritiek te spuien op het feit dat Jantje en Anita in zogenaamde weelde leven. Het ontgaat de schrijver echter dat die zogenaamde weelde de vrucht is van hardwerkende, zorgdragende en sparende ouders en grootouders.

Wil Wouter Van Bellingen nog vlug eens de vloer aanvegen met de hier heersende waarden en cultuur? Dat is dan een ware kaakslag voor de vele gelovigen die bij omhalingen voor onder meer Broederlijk Delen, 11-11-11-acties, Missiezondag en Welzijnszorg steeds welwillend hun duit in het zakje doen. Gaat onze maatschappij nog niet genoeg kapot aan absurde multiculturele dogma’s? Of is dat net de bedoeling?

Marcel MONNISSEN, Genk

Iedereen welkom

KERK & leven, 17 DECEMBER 2014

Sommige lezers van **KERK & leven** vinden dat de Kerk zich veel te principieel en conservatief opstelt, bijvoorbeeld ten opzichte van echtgescheidenen en homoseksuelen. Die zouden niet welkom zijn, liefdeloos worden behandeld en noem maar op. Dat is een groot misverstand. De Kerk keurt bijvoorbeeld homoseksuele handelingen af, maar vraagt iedereen om een belangeloze en vriendschappelijke omgang met homoseksuelen na te streven, alsook om hen te begeleiden, in het bijzonder bij hun groei naar christelijke volmaaktheid. Ze moeten dat natuurlijk zelf willen.

In eucharistievieringen is werkelijk iedereen welkom, zelfs een kleuter en/of een atheïst. Iedereen moet de kans krijgen God beter te leren kennen en te groeien in het geloof. Iets heel anders is de toegang tot de sacramenten. Daar vereist elk sacrament de juiste instelling van wie het wil ontvangen. Voor het priesterschap is dat zeer

duidelijk, maar voor de communie geldt dat evenzeer. Men kan die niet opeisen en wie met God in ernstige onmin leeft, moet van de communie af zien, totdat zijn/haar toestand is geregulariseerd.

Er zijn ook lezers die denken dat paus Franciscus het geloof eens goed ondersteboven wil gooien, maar daarbij jammerlijk gehinderd wordt door een stel onverbetterlijke en conservatieve bisschoppen. Ik vrees dat die mensen ontgoocheld zullen raken. Zo zei de paus bij het *Ad Limina*-bezoek van de Spaanse bisschoppen dat gescheiden en hertrouwde gelovigen geen toegang tot de sacramenten hebben. „De paus kan dat niet veranderen”, aldus paus Franciscus zelf. Dat stond te lezen in de krant *Diario Córdoba* in een interview met bisschop Demetrio Fernández González. Of bepaalde standpunten al dan niet conservatief klinken, is in wezen onbelangrijk. Wel belangrijk is of ze overeenkomen met wat God wil. En in deze is de katholieke Kerk de beste leermeester.

Gilbert KNUYT, Bilzen